

SENDİKALAŞMAYA BAKIŞ

1 (y) (s-) (s-) yılında başlayan kamu çalışanlarının sendikalaşma çalışmaları verilen fiili meşru mücadele ile günümüzdeki konuma gelmiştir.

Neden Örgütlenme: (Neden Sendikalaşma)

II. (Dünya) paylaşım savaşından sonra sosyalist ideolojinin yönetim anlamında taban bulması. Yönetim anlamında taban bulamadığı ülkelerde emek kesimlerine ciddi ciddi tartışılması, sermayenin emek gücüne olan aşırı ihtiyacı gibi nedenlerden dolayı mevcut konumunu sürdürmeyeceğini gören uluslararası sermaye ve ideologları, tekeli burjuvazinin siyasal iktidarlarını hakim kılabilmek için "Sosyal Devlet", "Refah Devleti" anlayışını ortaya atmışlar ve uygulamaya koymuşlardır. Bu uygulama dünyada ve ülkemizde 1970'li yılların 2. dilimine kadar kısmen de olsa uygulamaya konulmuştur.

Ancak sermayenin, bunalımlarını sürekli kriz edebiyatı ile emek kesiminin kazanımlarına saldırarak aşma yönteminin yetersizliği ortadaydı. 1970'li yılların 2. yarısında sermaye ideologları (LM. Friedman ve ekibi) vasıtası ile dünya ülkelerine tavsiye edilen ve IMF ve Dünya Bankası gibi sermayenin denetim, yönetim organlarıncaya tavsiyelikten yaptırımcılığa dayatılan yeni sömürü sistemini adı devletin ve ekonominin yeniden yapılanması başlığı altında (Yeni Dünya Düzeni), (Küreselleşme) oldu. Yeni Dünya Düzeni ve Küreselleşme özet olarak, emek kesimlerinin var olan kazanımlarının birer birer sermaye lehine geri alınmasıydı. Bunun da artık refah devleti anlayışının bittiği söylemleri ile altını çizmişlerdir. Bu dayatma ülkemizde 12 Eylül 1980 faşist darbesiyle yaşama geçirilmiştir.

Ne Yapmalı?

Yukarıda kısa olarak yaptığımız saptamadan sonra günümüz noktasında, 12 Eylül 1980'e kadar kendini devlet memuru, devletin temsilcisi olarak gören kamu çalışanları 1980'li yıllarda yapılan *bu* tanımlamanın yanlışlığını özelleştirmenin gündeme gelmesi ile birlikte, devletin sözleşmeli personel yasasında ÇALIŞAN tanımını kullanması ile anladı.

Bu şu demektir. Devlet artık "Tüccar Devlet", memurlar ise "çalışan" idi. Kamu çalışanları asıl konumlarını böylece belirlemiş oldu ve kendisinin de artık bir taraf olması gerektiğini gören fiili

ve meşru mücadele örgütü olan sendikalarını kurdu ama siyasal iktidar her süreçteki genel uygulamasında yaptığı gibi kendi onayladığı ILO sözleşmelerine (Kendisi) hiç bir zaman uymamış ve kurulan sendikaları mahkemelere taşıdırmış, haksızlığı mahkemelerde de kanıtlanmasına rağmen, mahkemeler üzerinde siyasal baskı kurarak sendikaları kapatmaya çalışmış ve kapatma girişimleri bugün de devam etmektedir, bu düzlemde hareket eden kamu çalışanları, bir çatı örgütü değil mücadele örgütü için 8 Aralık 1995 tarihinde KESKİ (Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu) kurmuşlardır.

Günümüz noktasında kamu çalışanları sendikal hareketi kendi temel dinamiklerini, sendikal hak ve özgürlüklerini, fiili meşru

zeminde kazanılmasıyla hak etmiştir. 20 Aralık 1994

tarihine kadar mücadeledeki çizgi tek tek iş kollarındaki düzlemde sürdürülerek sendikal

hak topluma onaylatılmıştır. Bu olay

devlet karşısında zorlayıcı güç olarak

gerçekleşmiştir. Devletin, daha önce-

ki süreçte kamu çalışanlarının

sendikal hak ve özgürlükleri yok

sayan, çalışanları açık baskı ve

sürgün politikalarıyla hukuk dışına

itmeye yönelik politikaları

demokratik mücadele çizgisi ile

aşmıştır.

Kamu çalışanlarının önündeki

süreç artık fiili toplu sözleşme süre-

cidir. Bu süreç doğru politik saptamalar,

verilecek olan mücadele ile

oluşturulacak toplu sözleşme kültürü

ile elde edilecektir. Bu mücadele

emek kesiminin ana ekseninden

ayrılmadığı, emeğin diğer bileşenleri ile

tartışıp onların sorunlarına çözüm üretildiği

oranda başarılı olacaktır.

Bu nedenle çalışma yeri hangi kuruluş, hangi konum,

hangi sektör olursa olsun meslektaşlarımızın şu noktayı çok iyi

bilmesi gerekir. Sermayenin "Yeni Dünya Düzeni", "Küreselleşme"

gibi teorilerle yeniden örgütlenmesi ve kendi karşısındaki güçleri

örgütsüzleştirme mücadelesi onun birincil görevi ve ana karakteridir,

bunun için çalışanların "NE KADAR HÜRRİYET O KADAR

EKMEK" şiarından hareketle yönetimlere insiyatif koyabilmeleri

(Tabanın söz, yetki ve karar sahibi olmaları) için örgütlenmelerini

güçlendirmeleri zorunludur. Örgütlenmeye bakış açısındaki

doğru perspektif, emeğin çıkarının bütünlüğünde olmak, şovenist

temalar taşımamaktadır. Bu iskelet kabul edilmeli ve doğruluğu

aşlanmalıdır.

NE
KADAR
HÜRRİYET
O
KADAR
EKMEK